

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága által képviselt **felperesnek** által képviselt **Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság** (5001 Szolnok, Kossuth Lajos utca 1.) **alperes** ellen **kártérítés** iránt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt 4.P.20.002/2005. szám alatt megindított és a Győri Ítéltábla Pf.I.20.267/2008/3. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 49. és Pfv.12. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. szeptember hó 24. napján tartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

A felperes részére a felülvizsgálati eljárásban kirendelt pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperes 400.000 forint vagyoni és 15.000.000 forint nem vagyoni kár megtérítésére irányuló keresetének részben helytadva, az alperest 32.000 forint és késedelmi kamat megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet tényállása szerint jogerős közbenső ítélet az alperes kártérítési felelősségének fennállását megállapította a vele szolgálati viszonyban álló megyei bírósági végrehajtó jogellenes és felrőható magatartásáért. A végrehajtó a felperes és volt házastársa ellen indított bírósági végrehajtás során a hatályos jogszabály megsértésével az ismeretlen helyen tartózkodó felperes részére ügygondnokot nem rendelt ki, a foglalási jegyzőkönyvet nem kézbesítette, továbbá a végrehajtás alól mentes ingóságokat is lefoglalt.

A kereseti követelés összegszerűségének bizonyítása keretében a bíróság tanúkat hallgatott meg és tárgyszakértői véleményt szerzett be. A bizonyítékok mérlegelése eredményeként arra következtetett, hogy a végrehajtás alól mentes ingóságok értéke 32.000 forint volt, a felperes ilyen további tárgyak meglétét, elszállítását, illetve azok értékét nem bizonyította.

Alaptalannak ítélte a felperesnek az egészsége megromlására alapított nem vagyoni kártérítési igényét. Ebben a vonatkozásban a döntését azzal indokolta, hogy a perben beszerzett orvosszakértői vélemény szerint a felperes betegségei nem állnak okozati összefüggésben a jogsértő végrehajtási eljárással, a kártérítési igénye tehát nem bizonyított.

A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet - az alperest részben marasztaló nem fellebbezett részében - helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott. A közbenső ítéletben adott iránymutatásnak megfelelően részletesen nyilatkoztatta a felperest vagyoni káráról és nem vagyoni kárigényének ténybeli alapjáról. A bizonyítási indítványnak megfelelően a bizonyítást lefolytatta, és a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a végrehajtás alól mentes vagyontárgyak körét és értékét. A perben ellentmondó bizonyítékok merültek fel arra nézve, hogy a foglalás időpontjában a lakásban milyen tárgyak voltak. A foglalási jegyzőkönyv a lefoglalt ingóságokat megjelölte, és csak annyiban volt hiányos, hogy nem sorolta fel külön a végrehajtás alól mentes tárgyakat. A felperes közel két évig tartó külföldi távollétének ideje alatt más személyek is rendelkeztek lakáskulccsal. A becsatolt fényképfelvételek a végrehajtás időpontjára bizonyító erővel nem rendelkeznek, utólag nem állapítható meg, hogy a felperes által felsorolt további ingóságokat is végrehajtás alá vontak. További bizonyításra tehát nincs mód, a rendelkezésre álló bizonyítékok viszont nem adnak alapot a vagyoni kár összegének felemelésére.

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés tekintetében is lefolytatta a szükséges bizonyítást. Az orvosszakértői vélemény teljes, határozott választ adott az okozati összefüggés kérdésében.

A jogerős ítélet ellen annak hatályon kívül helyezése és új eljárás lefolytatásának elrendelése érdekében a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a jogerős ítélet tényállása megalapozatlan, sérti a Pp. 117. és 182. §-ában foglaltakat. A bíróságok a vagyoni kárkövetelés körében a felajánlott és szükséges bizonyítást csak részben folytatták le, a nem vagyoni kár vizsgálata során pedig megalapozatlan szakértői véleményt fogadtak el, illetve indokolatlanul mellőzték pszichológiai szakértői vélemény beszerzését. Nem vették

figyelembe, hogy a jelen kártérítési per hosszú időtartama a felperes egészségi állapotában további romlást idézett elő.

Az alperes ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése szerint a fél a jogerős ítélet vagy az ügy érdekében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre hivatkozással kérheti.

A felülvizsgálati eljárás eredményeként a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a kérelem nem alapos, a jogerős ítélet nem sérti a hivatkozott jogszabályokat.

A felülvizsgálati kérelem indokaira figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság elsősorban azt emeli ki, hogy a jelen eljárás tárgyát, és a döntés alapjául szolgáló tényállás kereteit kizárólag az alperesnek a végrehajtási eljárásban tanúsított jogellenes magatartása szabja meg. A felperes kártérítési igénye szempontjából tehát a végrehajtói jogsértések és a jelen per lefolytatásával kapcsolatban állított sérelmek nem vonhatók össze, a kártérítési per elhúzódásából eredő vélt vagy valós sérelmek nem vizsgálhatók.

A felülvizsgálati kérelem érdemben azt kifogásolta, hogy a jogerős ítélet tényállása hiányos, ezért az érdemi döntés megalapozatlan. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a bíróságok a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatták. A bizonyítási teherre irányadó eljárási szabály /Pp. 164. §-ának (1) bekezdése/ és a bizonyítékok értékelésére vonatkozó rendelkezés /Pp. 206. §-ának (1) bekezdése/ megsértése nélkül, okszerűen mérlegelve, megalapozott tényállást állapítottak meg. Indokoltan mellőzték a vagyoni kárra vonatkozó további bizonyítást, mert önmagában az a tény, hogy a foglalás időpontjában a lakásban milyen berendezési tárgyak voltak, nem alkalmas olyan ítéleti következtetés levonására, hogy azokat az alperes szállította el.

A nem vagyoni kártérítés alapjaként megjelölt egészségromlás feltárása érdekében beszerzett orvosszakértői vélemény értékelése is megfelelt a fenti jogszabályoknak. A szakvélemény leletti és véleményi része között ellentmondás nem áll fenn és nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a felperes egészségi állapotában bekövetkezett változások akár csak részben is az alperes jogellenes eljárásával állnak okozati összefüggésben.

A fenti indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pártfogó ügyvédi képviselőt a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat engedélyezte a felperes részére. A pártfogó ügyvéd díját a jogi

segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. § /2/ bekezdése értelmében az állam viseli. Az elsőfokon eljáró bíróság a jogerős határozatról a Pp. 87. §-ának /2/ bekezdésében foglalt adatokat tartalmazó kivonat közzétételével nyolc napon belül értesíti a Jogi Segítségnyújtó Szolgálatot.

A felperes személyes költségmentessége miatt a le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárásban pernyertes alperesnek költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben döntenem nem kellett.

Budapest, 2009. szeptember 24.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, Dr. Erményi Lajos s.k. előadó bíró,
Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

M.Zs.

bírósági ügyintéző